

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie,
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

Na przedstawienie W. Antonii Borowskiej nadane zostało stachaczowi tutejszej akademii technicznej z 3go roku *Karolowi Bukowskiemu*, zaczawszy od roku szkolnego 186¹/₂ stypendyem w rocznej kwocie (210) dwustu dziesięciu zł. w. a. z fundacyi Ludwiki Niezabitowskiej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 4go lipca 1862.

C. k. ministryum finansów nadało posadę naczelnego poborcy przy głównym urzędzie celnym, a zarazem przy kasie zbiorowej w Brodach pierwszemu kontrolorowi głównego urzędu celnego we Lwowie *Franciszkowi Gerstmann*, a posadę pierwszego kontrolora przy głównym urzędzie celnym w Brodach zostawionemu do dyspozycyi poborcy rozwiązanego głównego urzędu celnego przy dworcu kolei w Przemyślu *Franciszkowi Heruth*.

Z c. k. Dyrekcji finansów krajowych.

Lwów, 14go lipca 1862.

Część nieurzędowa.

Lwów, 20. lipca. Potrzeba zaprowadzenia giełdy we Lwowie wraz z instytutem przysięgłych sensalów czyli maklerzy coraz więcej czuć się daje. Wazną tę sprawę tak pod względem handlu, jak niemniej pod względem produkcji krajowej, poruszyła jeszcze w r. 1858 tutejsza izba handlowo-przemysłowa u c. k. władz rządowych, wykazując niedogodności, jakie w handlu krajowym pociąga za sobą brak autentycznych cen kupna i sprzedaży produktów i trudność zniesienia się bezpośredniego producentów z kupcami w transakcyach handlowych na placu lwowskim. Handel bowiem produktami krajowemi, to najgłówniejsze i rzecz można jedyne źródło bogactwa krajowego, odbywa się u nas zawsze jeszcze trybem od niepamiętnych czasów używanym, to jest bez wszelkiej realnej podstawy i po największej części za pomocą pośredników, czyli tak zwanych faktorów, lub nadających sobie w najnowszych czasach przystojniejszą nazwę komisantów. Ceny, jakie rzeczywiście kupiec płaci, producentowi prawie nigdy nie są wiadome. To, co mu faktor albo tak zwany komisant za produkt ofiaruje, służy producentowi za jedyną normę w transakcyach handlowych. Ze taki pośrednik, szukając naturalnie jak największego zysku ze swego zarobku, w takim razie znaczne ciągnie korzyści bądź z niewiadomości producenta o rzeczywistej cenie produktu, bądź z niemożności jego traktowania bezpośrednio z właściwym kupcem produktu, jest rzeczą tak jasną i doświadczeniem codziennem stwierdzoną, iż dłużej nad tem się rozwodzić byłoby rzeczą zbyteczną. Za czasów pańszczyzny, kiedy robota była bezpłatna, a gospodarstwo wiejskie bardzo małego wymagało kapitału obrotowego, kiedy z drugiej strony dla braku komunikacyi i trudności transportu, (wyjawszy chyba spławy rzekami, które także głównie tylko okolicom wybrzeżnym przysługiwały), obroty handlowe były stosunkowo bardzo nieznaczne, i tylko małe okręgi obejmowały, — praktyka, jakąśmy wyżej wskazali, mogła się odbywać bez wielkiej szkody producenta, i bez znacznego uszczerbku dla publiczności konsumującej. Ale przy dzisiejszych zupełnie zmienionych stosunkach taka praktyka nie tylko wielką przynosi szkodę producentowi i rodzi drożyznę nader wygórowaną, ale nadto utrudnia i paraliżuje nawet wszelki obrót handlu krajowego, tak dalece, iż w wielu razach nieocenione jeszcze dostatecznie dobrodziejstwo kolei żelaznej w naszym kraju i ułatwienie innych komunikacyi idzie po większej części na korzyść rozmaitych częstokroć nierzetelnych pośredników w handlu krajowym. Waznym tego powodem jest także, iż główna gałąź handlu krajowego rozdrobniona jest po całym kraju w małych okręgach, miasto się skoncentrować w jednym punkcie. — Ze Lwów z geograficznego swego położenia, a szczególnie jako punkt najważniejszy przy ujściu kolei żelaznej, temu przeznaczeniu najlepiej może odpowiedzieć, niepodlega żadnej wątpliwości. Dziś już cały handel wywozowy i przewozowy kraju koncentruje się we Lwowie, i z tego powodu skupiają się tu coraz bardziej organa handlowe, mianowicie domy spedycyjne, komandyty i agencye wszelkiego rodzaju; tu powstają coraz liczniejsze składy i magazyny na towary różnego rodzaju; we Lwowie też koncentrują się głównie ruchome kapitały nie tylko w instytutach kredytowych ale i w rękę prywatnych. Jednak cały ruch handlowy jakkolwiek znaczny we Lwowie, odbywa się bez wszelkiego ładu, bo nie jest jak w innych miastach handlowych uregulowany giełdą i transakcyami za pośrednictwem przysięgłych sensalów.

Co do założenia giełdy c. k. ministryum finansów jeszcze w r. 1859 na podanie tutejszej izby handlowo-przemysłowej oświadczyło, iż przychyli się do tej prośby, skoro przedłożony zostanie do potwierdzenia statut przynależny tudzież preliminarz kosztów

założenia i utrzymania giełdy, jednak bez obciążenia skarbu państwa. W tym celu z polecenia c. k. namiestnictwa osobny komitet złożony z delegatów towarzystwa kredytowego, towarzystwa gospodarskiego, izby handlowej, kasy oszczędności, gremium kupieckiego, filii bankowej i filii kredytu ruchomego pod przewodnictwem p. burmistrza miasta wypracował projekt statutu giełdy i ułożył żądany preliminarz. Przy tej sposobności ofiarowali na pierwsze urządzenie giełdy; gmina miasta Lwowa i krajowy instytut kredytowy po 500 zł., galicyjska kasa oszczędności, filia banku narodowego, i filia kredytu ruchomego po 300 zł., a galic. towarzystwo gospodarskie 25 zł., razem 1925 zł. Na pokrycie kosztów utrzymania giełdy mają według projektu służyć opłaty od wstępu na giełdę, mianowicie: za karty roczne po 10 zł., za karty kwartalne po 5 zł. i za karty dzienne po 30 centów od osoby. Dowiadujemy się, że magistrat Lwowski przedłożył już prace komitetu c. k. władzy krajowej i spodziewać się można, że przedłożony statut równie jak preliminarz założenia giełdy wkrótce zostanie potwierdzony.

Zaś pożądane w interesie handlu zaprowadzenie przysięgłych sensalów nie tylko we Lwowie ale i w innych miastach handlowych Galicji, żadnej niepodlega trudności, gdyż najwyższym patentem z dnia 26go lutego 1860, egzaminowanie i mianowanie przysięgłych sensalów oddane zostało w zakres działania izb handlowo-przemysłowych. Życzyłoby wypadało, ażeby izba Lwowska w oczekiwaniu potwierdzenia statutów giełdy pospieszyła się z zaprowadzeniem instytutu przysięgłych sensalów, by tutejszemu ruchowi handlowemu nadać jak najprędzej kierunek rzetelny i zapobiedz nadużyciom takzwanych faktorów, wekslarzy i różnego rodzaju pośredników.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 19. lipca. (Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące) Słychać, że Cesarzowa Jej Mość jednocześnie z Cesarzem Jego Mością z Posenhofen przybędzie. Większa część pakunków podróżnych Najjaśniejszej Pani nadeszła wczoraj z Kissingen. Arcyksiążę Ludwik przybył wczoraj z Reichstadt, dokąd jeździł odwiedzić Cesarza Ferdynanda.

A. C. donosi, że w Hetzendorf z okazji zapowiedzianego przybycia Ich Mościów Cesarza i Cesarzowej i Ich pobytu w zamku Hetzendorf robią w dworcu kolei przygotowania do ich przyjęcia.

Posel rosyjski Bałabin udał się do Drezna. Namiestnik Węgier hrabia Palfy miał wczoraj nową konferencyę z kanclerzem nadwornym hrabią Forgachem.

Minister stauu Schmerling miał udać się wczoraj na kilka dni do Ischl.

(Posiedzenia izby deputowanych z 17. i 18. lipca.)

Zagaik posiedzenie prezydent Dr. Hein o godzinie 10³/₄ zrana. Na ławie ministrów zasiadli pp. Schmerling, Lasser, Mecséry, Plener, Wickenburg, szef sekcyjny Rizy i radzca ministryalny Schmid.

Jego Excel. *minister stauu*, powołując się na oznajmione izbie na posiedzeniu z 17. grudnia 1861 cesarskie postanowienie, którego powody istnieją dotąd jeszcze, przedkłada izbie projekt budżetu na rok 1863. Okazało się koniecznym potrzebnem — mówił p. Schmerling — załatwić budżet na rok 1863 jeszcze przed rozpoczęciem przyszłego roku finansowego, a załatwienie to nie zabierze zbyt wiele czasu, ponieważ pozycye jego są prawie takie same, jak tegorocznego budżetu. — Zgromadzenie słuchało stojąc tego oznajmienia.

Potem zabrał głos *minister finansów*, i przedstawiając konieczność spieszego załatwienia budżetu na r. 1863, i wyjaśniał, jakimi sposobami może być ten budżet najstosowniej załatwiony. Załatwienie już pozycye budżetu z r. 1862 — mówił p. Plener — będą użyte także przy nowym budżecie. Koszta armii oznaczone będą o 20 milionów mniej niż w r. 1862. W ogóle wynoszą potrzeby budżetu na r. 1863 362,498.000 zł. Nadzwyczajny wydatek na armię wynosi 35 milionów. Dochody z podwyższenia podatków i z ugody projektowanej z bankiem pokryją deficyt przewyższający dotychczasowe dochody o 58 milionów. Dalej przedstawiał minister, że dług państwa przez spłaty, lokacje kapitałów itp. zmniejszony będzie prawie o 30 milionów, i że kwestya bankowa konieczna jeszcze w ciągu tej sesji musi być załatwiona. W końcu wyjaśniał jeszcze mowca środki, jakie mają być użyte dla ustalenia waluty, przywrócenia równowagi finansowej, reformy podatków itd., i wspominał, że podatki zbyt wysokie wchodzą więcej w zakres gminy niż skarbu. Wszelkie zaś inne plany przyszłości uważa minister za niepoborne do wykonania w obec nieukończonych jeszcze organizacyi tyłu stosunków politycznych, i w obec nierozjaśnionego jeszcze horyzontu politycznego.

Izba naznacza ten projekt na przyszły porządek dzienny.

Potem przystąpiono do dalszej debaty nad rubryką: *subwencji i gwarancji procentów*.

Winterstein broni zasady subwencji, przytacza kilka uwag o stosunkach niektórych przedsiębiorstw pobierających subwencję, i zaleca wniosek wydziału.

W ciągu debaty specjalnej przyzwoliła izba subwencje dla towarzystw *Lloyda i żeglugi parowej na Dunaju*, odrzucając jednak żądany od rządu dodatek dla drugiego towarzystwa.

Proponowane przez wydział życzenie względem szczegółowych dat o stosunkach kolei pobierających subwencje, i względem nadzucia w pobieraniu azywego dodatku na kolejach wywołało dłuższą rozprawę między *Dr. Herbstem* a ministrami *Plencrem* i *Wickenburgiem*, a w końcu zostało przyjęte.

Również przyjęła izba inne wnioski, jako też wniosek *Mendego* względem zachęcania nowych przedsiębiorstw kolei żelaznych, które niezadają żadnej gwarancji procentów.

W końcu załatwiła jeszcze izba projekt ustawy względem *ochrony wolności osobistej i prawa domowego*, przyjmując zmiany uchwalone w izbie panów.

Rozpoczęło się posiedzenie pierwszym odczytaniem projektu budżetu na rok 1863.

Wieser proponował, ażeby ten projekt budżetu przydzielony został osobnemu wydziałowi z 9 członków, któryby w jak najkrótszym czasie zdał o nim sprawę izbie.

Wniosek ten został przyjęty i izba przystąpiła do wyboru członków wydziałowych, na co przerwano posiedzenie na kwadrans.

Z porządku dziennego nastąpiła potem debata nad wnioskiem izby panów, ażeby dla porozumienia się względem ustawy prasowej i noweli karnej złożona została mieszana komisja po 6 członków z każdej izby. Sprawozdawca *Herbst* motywował wniosek wydziału, ażeby stosownie do powziętej już na konstytucji opartej uchwały oznajmić izbie panów, że żadnej z obudwu izb nie przysłuży prawo, przyzwalać *warunkowo* na jakąkolwiek ustawę. Natomiast zalecał izbie imieniem wydziału wniosek izby panów, ażeby sprawa ta dla ostatecznego porozumienia się oddana została pod obradę mieszanej komisji, liczącej po 6 członków z każdej izby.

Izba przyjęła ten wniosek. Do wyboru zalecono członków tych wydziałów, które od dłuższego czasu już zajmują się ustawą prasową i nowelą karną, a nawet proponowano upoważnić te wydziały, ażeby skutecznie wybró z swego grona. Izba zgodziła się na to, jak również i na propozycję, ażeby aż do załatwienia tej sprawy zawiesić obrady nad procedurą w sprawach druku.

Następnie zdawał sprawę dep. *Schindler* o uchwalonych w izbie panów zmianach w ustawie, przyjętej w izbie deputowanych, względem ochrony tajemnicy listów i pism. Wydział niektóre z nich odrzucił, a kilka zalecił do przyjęcia, wnioski jego zostały przyjęte i odczytano natychmiast tę ustawę po raz trzeci.

Dalej przypadło z porządku dziennego sprawozdanie wydziału finansowego w *dochodach pocztowych*. Do sprawozdania, które odczytał *Daubek*, wniósł *Stamm* poprawkę, ażeby płace urzędników i służb pocztowych zostały już teraz polepszone.

Jego excel. *minister finansów* udzielił kilka wyjaśnień i wniósł poprawkę względem wyprawiania ambulansów i osobnych wagonów, które mają utrzymywać towarzystwa kolei żelaznych. Obie to poprawki zostały przyjęte razem z wnioskami wydziału.

W końcu odczytał *Steffens* sprawozdanie wydziału o *administracji telegrafów*.

Oberleitner zalecał jak największą oszczędność w obsadzeniu posad telegrafistów. Ich służbę pełnić mogą czterokrotnie urzędnicy pocztowi, kobiety i t. p. Wreszcie po przemowie Jego excel. *ministra finansów*, wyjaśniającej niektóre wątpliwości w tym względzie, przyjęte zostały wnioski wydziału z poprawką *Oberleitnera*.

Z tym przedmiotem wyczerpał się porządek dzienny; ale przed zamknięciem posiedzenia oznajmiono jeszcze izbie, że do wydziału mającego obradować nad budżetem na rok 1863 wybrani zostali: *Herbst*, *Kaisersfeld*, *Grünwald*, *Giskra*, *Grocholski*, *Taschek*, *Mühlfeld*, *Hasner* i *Hopfen*.

Telegram.

Peszt, 18go lipca. Na mocy najwyższego postanowienia przedłużony został termin uwzględnienia dla urzędników administracyjnych w Węgrzech po koniec r. 1863, a zarazem przyzwolone zostało otworzenie na nowo akademii jurystycznej w Erlau i postawienie jej na równi z innymi akademiami prawniczymi.

Francya.

Paryż, 16. lipca. (Wiadomości z Meksyku.) Dziennik *le Phare de la Loire* zamieścił następującą korespondencję z Vera-Cruz, obejmującą bliższe szczegóły położenia rzeczy w Meksyku. Generał *Douai*, który przybył do Vera-Cruz na statku *Sekwana* udał się z 250 ludźmi do Orizaby, nie spotkawszy w drodze żadnego nieprzyjaciela; wszakże dwóm transportom wozów z amunicją i żywnością nie tak się poszczęściło. *Gerille* meksykańskie napadły na nich prawie przed samymi murami Vera-Cruz, zabrali im wszystkie prawie muły. Ostatni transport, składający się z 15 wozów amunicyjnych i wielkiej liczby wozów z żywnością wyruszył z Vera-Cruz dnia 9. czerwca pod eskortą 30 francuzów i żołnierzy meksykańskich *Galveza* i *Markeza* z francuzami sprzymierzonych. O trzy kilometry za Tejerą napadnięty on został przez *Gerille*. Za pierwszym strzałem sprzymierzeńcy francuzcy uciekli, z francuzów zaś 20 padło od kul nieprzyjacielskich, a 10, którzy zostali przy życiu, meksykianie przykuli do jaszczeków, proch w nich zapalili, tak iż francuzi żywo spaleni zostali. Ten sam los spotka

dwie markietanki zuawów i trupy spalone później na placu znaleziono. Rozbójnicy puścili tylko wolno kupca jednego francuzkiego i kilka furmanów, którzy byli świadkami okropnej tej katastrofy.

Inny list z Vera-Cruz w tymże samym dzienniku wydrukowany podaje wiadomości, iż generał *Almonte* wydał w Vera-Cruz papierową monetę z obiegiem przymusowym, w skutek czego wszystkie sklepy i hotele pozamykano, bo nikt papierowej tej monety przyjąć nie chce. W dopisie do tego listu donosi, iż znaczny korpus meksykanów zbliżył się pod Vera-Cruz i w każdej chwili lękają się formalnego na to miasto ataku.

(Podatki. — Konsumcyja tytoniu. — Wyprawa na Meksyk.) *Monitor* ogłosił wykaz porównawczy wpływu podatków niestających w pierwszym półroczu w latach 1862, 1861 i 1860. Według tego wykazu wpływy z 1862 wynoszą 575,267.000 franków, o 53,791.000 franków więcej jak w pierwszym półroczu 1860 o 50,196.000 franków więcej jak w 1860 roku. Największe podniesienie wpływu było w opłatach stempłowych i hipotecznych, tudzież w opłacie cła na cukier kolonialny.

Journal des Debats zamieścił obszerny artykuł w przedmiocie wzmagającej się konsumpcji tytoniu we Francji. Monopol na tytoń przywrócony został. W roku 1811 konsumpcja tytoniu wynosiła około 14 milionów kilogramów, w roku zaś 1816 gdy Francya zamknięta została w dawniejszych granicach, konsumpcja tytoniu spadła do 9 milionów kilogramów. Przez 20 następujących lat konsumpcja podniosła się do 13 milionów, w roku 1846 zaś do 18 milionów kilogramów, a dopiero od roku 1850 postąpiła znakomicie konsumpcja tytoniu, i wzrosła się z czasem do ilości w czasach obecnych praktykowanej. Od 1811 do 1861 roku Francya wydała przez przeciąg pół wieku przeszło 7 milionów franków na tytoń i tabakę. Zysk skarbu publicznego wynosi obecnie 75% wpływu brutto i w ubiegłych 10 latach dochodził do sumy przeszło jednej miliardy franków. W skutek wojny amerykańskiej skarb francuzki wielką ponosi szkodę dla drogości tytoniu i trudności dostania go z północnej Ameryki.

W Vichy odbyć się ma dnia 17. lipca rada wojenna, na której ostatecznie instrukcyje dla jen. Forej uchwalone zostaną i mówią, iż wielu książąt zagranicznych towarzyszyć będzie z ciekawości wyprawie francuzko-meksykańskiej. Wymieniają między nimi księcia badeńskiego i wielkiego księcia *Michała Mikołajewicza*, najmłodszego brata cesarza *Aleksandra*.

Włochy.

(Demonstracye.) Telegram z Medyolanu z dnia 17. b. m. donosi, że w dniu poprzednim wieczorem zeszło się wielkie zbiegowisko ludu z pochodniami i lampami w zamiarze udania się na ulicę *Via del monte* przed mieszkanie konzula francuzkiego przy okrzykach niech żyje *Garibaldi!* precz z Francuzami z Rzymu! Wszakże drogę do tej ulicy osadziła kompania gwardyi narodowej. Po godzinie, w czasie której coraz się więcej ludu zbiegało, pojawił się szwadron jazdy, przyjęty radośnemi okrzykami, poczem zbiegowisko się rozeszło a ludzie niosący pochodnie udali się do *Porta Garibaldi*. Nazajutrz spokojność nie była zakłócona.

(Pogłoski o zabiegach *Murata*.) Dzienniki francuskie zamieściły list księcia *Murata* do księcia jednego neapolitańskiego z nazwiska niewymionowanego, w którym to liście książę *Murat* oświadcza, iż gotów jest usłuchać głosu stronnictwa narodowego, gdyby mu tym sposobem przez wzgląd na chwalebne panowanie ojca jego następczo sposobność uspokojenia kraju i uwolnienia go od panowania obcych. Na odpowiedź, czyliby w takim razie nadał konstytucję sycylijską z roku 1812, książę *Murat* oświadczyć miał, iż tylko monarcha dziedziczny nadać może konstytucję, on zaś wolał ludu na tron powołany, przyjąć chętnie tę ustawę, którą sobie naród sam nadać za stosowne uzna.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 17. lipca. (Mianowania. — Przywileje na wynalazki.) *Dz. pow.* donosi: Przez najwyższy rozkaz Jego cesarsko-królewskiej Mości w Carskim Siele, dnia 27. maja (8go czerwca) 1862 r. (Nr. 10.)

Mianowani: Członek stały rady stanu królestwa hrabia *Alexander Wielopolski*, margrabia *Gonzaga Myszkowski*, naczelnikiem rządu cywilnego królestwa polskiego i wice-prezesem tejże rady stanu; dyrektor główny prezydujący w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, senator, tajny radca *Romuald Hube*, stałym członkiem rady stanu królestwa, z zachowaniem godności senatora i uwolnieniem go od dotychczasowych obowiązków; starszy urzędnik H. wydziału własnej Jego cesarsko-królewskiej Mości kancelaryi, rzeczywisty radca stanu *Kazimierz Krzywicki*, p. o. dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, z wszelkimi prawami do tego urzędu przywiązaniem; gubernator cywilny *Miński*, szambelan dworu Jego cesarsko-królewskiej Mości, rzeczywisty radca stanu hrabia *Eduard Keller*, p. o. dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej spraw wewnętrznych, z wszelkimi prawami do tego urzędu przywiązaniem; były członek komisji rządowej spraw wewnętrznych, radca stanu *Wacław Łuszczewski*, dyrektorem wydziału przemysłu i kunsztów w tejże komisji.

Uwolniony od obowiązków. — Na własne żądanie; dyrektor główny prezydujący w komisji rządowej spraw wewnętrznych, se-

ator, tajny radca Alexander Kruzensztern, z zachowaniem mu godności senatora i z pozostawieniem stałym członkiem rady stanu królestwa, jakoteż prezesem konsystorza ewangelicko-augsburskiego w królestwie polskim.

Wielki książę, namiestnik Jego cesarsko-królewskiej Mości w królestwie polskim.

(podpisano) „Konstanty.“

Komisja rządowa spraw wewnętrznych. podaje do publicznej wiadomości, że poczynając od dnia 18. (30) września 1861 roku, udzielone zostały listy przyznania wynalazków przez radę administracyjną królestwa, następującym osobom:

1. Alexandrowi Janiszewskiemu, na maszynę do wyciskania cegły z suchej ziemi. List przyznania wynalazku rozciąga się do d. 15. (27) września 1866 r.

2. Hermanowi Stark, na kuznię nowego systemu. List przyznania wynalazku rozciąga się do d. 20. lutego (4. marca) 1867 r.

3. Tobiaszowi Streit, na stolec pokojowy, niecuchnały. List przyznania wynalazku rozciąga się do dnia 20. lutego (4. marca) 1867 r.

4. Juliuszowi Imme, na szczotkę Volta elektryczną. List przyznania wynalazku rozciąga się do dnia 10. (22.) kwietnia 1866 r.

5. Janowi-Teodorowi Zarskiemu, na Zniwiarkę nowego pomysłu. List przyznania wynalazku rozciąga się do dnia 1. (13. maja) 1872 r.

Ostrzega zatem komisja rządowa powyżej wymienione osoby, że jeżeli w myśl art. postanowienia rady administracyjnej królestwa z d. 8. (20. lipca) 1837 r. niezłożą dowodów wprowadzenia wynalazków w ciągu roku jednego w wykonanie, licząc od daty przyznania im przez radę administracyjną listów przyznania wynalazku; — wtedy listy te za upadłe ogłoszone zostaną. — Warszawa dnia 13. (25.) czerwca 1862 r. Dyrektor wydziału przemysłu i kunsztów, radca stanu Łuszczewski. — Naczelnik sekcji Arcimowicz.

Rosya.

Petersburg, 9. lipca. (Stan rzeczy.) *Allg. Ztg.* donosi: Na parowcach wojennych „Gromowoi“ i „Gromjastschi“ przytrzymano przesyłkę najnowszych pism Herzena i innych członków demokratycznego stowarzyszenia londyńskiego.

Liczba aresztacyj we wszystkich sferach ludności mnoży się z dniem każdym. Uwięziono wielu uczniów tutejszej akademii medycznej, lecz tych poczęści puszczono na wolną stopę. Sprawa Gregorjewa, porucznika gwardyi Izmailowskiej, którego sami żołnierze oddali pod śledztwo, iż ich do wiarołomstwa i buntu przeciw cesarzowi namawiał, postąpiła już tak daleko, że wkrótce będzie można powziąć wiadomość o zapadłym wyroku. — Toż samo miało stać się z sprawą Engla oficera od saperów i jego towarzyszy. Publiczność niecierpliwie oczekuje na te wyroki sędziowskie, jak niemięniej na wypadek śledztw z osobami o podkładanie ognia podejrzaniem. Usposobienie umysłów uspokoiło się znacznie lecz zupełnie pomyślnym nazwać go nie można. Przeciwnie nieufność, brak ruchu w handlu, niedostatek pieniędzy panują powszechnie. Od czterech tygodni mamy deszcz nieustanny, który niszczy zasiewy ogrodowe, i przyczynia się do wzrostu cen.

Grecya.

Telegram.

Ateny, 12. lipca. Do wypracowania nowej ustawy gminnej i wyborczej utworzono komisję.

Turecja.

Telegram.

Konstantynopol, 12go lipca. Pryedwczoraj odbyła się uroczystość wręczenia sultanowi insygnii orderu legii honorowej. Umarła sultanka Munira, wdowa po Ihami Baszy. Pod Philippopoli rozbojnicy zamordowali misjonarza amerykańskiego. Z Suchumkale donoszą pod dniem 20. czerwca, że w wąwozie Deknako górale porazili kolumnę rosyjską 4000 ludzi liczącą.

Kronika.

— Przedwczoraj odbyło się pierwsze losowanie premii z fundacji ś. p. Wincentego Łodzi Penińskiego, który ostatnią wolę swoją przeznaczył roczne procenta z kapitału 30 000 złr., ulokowanego w obligacjach indemnizacyjnych na wspomnienie coroczne czterech ubogich i dobrze prowadzących się czeladników rzemieślniczych religii katolickiej w kraju urodzonych. Po mszy żałobnej odprawionej o godzinie 9tej rano za duszę ś. p. fundatora w archikatedrze łacińskiej przez księdza Odelgiewicza, dyrektora tutejszego stowarzyszenia katolickiej czeladzi rzemieślniczej, udała się komisja do zakładu rzeczono stowarzyszenia, gdzie w głównej sali w obec licznie zgromadzonej publiczności, prezydującej komisji c. k. radca Namiestnictwa W. Heyderer przeczytał nazwiska obecnych czeladników, którzy się do losowania zgłosili. Było ich ogółem 126. Potem delegowany od izby handlowo-przemysłowej wiceprezes p. Karol Pietzsch w krótkiej lecz treściwej przemowie wyjaśnił dobroczynny cel fundacji, zachęcając czeladź do bogobojności i pracy, przy której także i ci, którzy losu szczęśliwego nie wyciągną, mogą być pewni pomysłnej przyszłości. Przystąpiono potem do losowania, którego rezultat był następujący: pierwsze premium 581 złr. uzyskał Michał Król czeladnik ślusarski, drugie 484 złr. Jan Strusiewicz czeladnik krawiecki, trzecie

387 złr. Jan Dorociński czeladnik ślusarski, czwarte 293 złr. Paweł Horwat czeladnik krawiecki; kwoty przypadające odebrał każdy z nich zaraz po losowaniu z rąk przewodniczącego c. k. radcy Namiestnictwa.

Przed rozejściem się zgromadzenia dyrektor zakładu kładz Odelgiewicz złożył panu Karolowi Pietzschowi publiczne podziękowanie za ozdobne ramy złożone, które tenże sprawił do umieszczenia w sali wielkiego obrazu przedstawiającego wskrzeszenie Śgo Łazarza.

Nadmienić nam tu wypada, że na 126 losujących tylko dwudziestu było z stowarzyszenia kat. czeladzi rzemieślniczej. Obawy więc „Dziennika Polskiego“, że losowanie w gmachu stowarzyszenia kat. czeladzi rzemieślniczej wypadnie na szkodę większości, były bezzasadne.

(Pożar.) W Budzanie w obwodzie czortkowskim, zniszczył pożar na dniu 13. z m. trzy domy włościańskie. Przedsiębrane śledztwa naprowadziły na domysł, że sprawczynią tego nieszczęścia była włościanka Warwara P., która tego samego dnia odebrała sobie życie utopiwszy się w rzece.

— „Czas“ donosi: Na pełnym posiedzeniu Towarzystwa naukowego krakowskiego w dniu wczorajszym następujący nowi członkowie do grona tegoż Towarzystwa przybrani zostali:

P. Dunajewski Julian, profesor wszechnicy Jagiell. na wydziale prawniczym.

P. Herbich Franciszek botanik, autor dzieł w przedmiocie flory Galicji i Bukowiny.

P. Kłobukowski Antoni, redaktor „Czasu.“

P. Marcinkowski Antoni, literat z Ukrainy.

P. Pokutyński Filip, budowniczy w Krakowie.

X. Searich Jan Mateusz, prałat kapituły w Zadarze (Zarze) w Dalmacji.

X. Słeckowski Marcelli Sydon, pleban w Szarzynie.

P. Szujski Józef, historyk i powieściopisarz w Krakowie.

P. Zacharyasiewicz Jan, literat we Lwowie.

Oraz zagębiani, względem których nie nadeszło jeszcze przyzwolenie rządu:

P. Plebański Józef Kazimierz, profesor w szkole przygotowawczej w Warszawie.

P. Skimborowicz Hipolit, literat w Warszawie.

P. Tyrchowski Władysław, profesor w akademii medycznej w Warszawie.

— P. Tomasz Rayski, dr. prawa i adwokat krajowy we Lwowie, przesłał bibliotece uniwersytetu Jagiellońskiego — jak pisze „Czas“ — cenny dar dzieł naukowych, przeważnie lekarskich, 640 tomów obejmujący, za który rektor uniw. Jag. imieniem senatu akademickiego i biblioteki uniwersyteckiej tym hojnym darem tak znacznie pomnożonej, uprzejmie szanownemu dawcy złożył podziękowanie.

Wiadomości handlowe.

Przemysł. Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny zboża i innych artykułów, jakie były na targach w obwodzie naszym w II. połowie czerwca 1862.

Przemysł	Miejsce targu:											
	Jarosław		Mościska		Sadowa Wisznia		Radymno		Nizankowice			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluty austriackiej												
Mec pszenicy . . .	3	98	4	16	4	70	3	70	3	50	3	50
„ żyta . . .	2	38	2	37	2	70	2	40	2	25	2	25
„ jęczmienia . . .	1	81	1	80	2	2	1	70	1	70	1	70
„ owsa . . .	1	22	1	30	1	30	1	20	1	20	1	20
„ grochu . . .	3	57	3	57	2	40	2	20	2	50	2	50
„ hreczki . . .	1	62	1	50	1	50	1	50	1	50	1	50
„ kukurudzy . . .	1	62	1	50	1	50	1	50	1	50	1	50
„ kartofli . . .	1	10	1	20	1	5	1	70	1	70	1	70
Cetnar siana . . .	1	10	1	20	1	5	1	70	1	70	1	70
„ wełny . . .	7	7	7	7	8	8	8	8	8	8	8	8
„ nasienia konicza . . .	5	6	5	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Sąg drzewa twardego . . .	19	16	15	14	15	14	15	14	15	14	15	14
„ miękkiego . . .	65	80	80	60	40	95	60	40	95	60	40	95

Ostatnie wiadomości.

Depesza telegraficzna z Turynu donosi, iż na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 18. czerwca minister spraw zagranicznych jen. Durando zawiadmił izbę o nastąpieniem uznaniu królestwa włoskiego przez Prusy.

Wiadomości z Bośni donoszą o silnych uzbrojeniach tureckich, które zdają się mieć na celu odparcie zaczepki ze strony Serbów. Ludność mahometańska w Bosnii organizuje się w pewien rodzaj polspolitego ruszenia a Osmau Basza, wzyr Bosnii, stanąć ma czele 12tysięcznego korpusu Baszibozuków wzdłuż granicy serbskiej rozłożonego. Czartaki na granicy tej ze strony tureckiej wystawione zajęte już zostały przez żołnierzy tureckich, którzy starają się przeszkadzać wprowadzaniu broni do Serbii.

W Anglii członek izby niższej Lindsay wniósł na posiedzeniu z dnia 18. lipca, ażeby Anglia wystąpiła z medycją w sprawie amerykańskiej. Lord Palmerston wystąpił przeciwko wnioskowi, twierdząc, że pozycja państw południowych nie jest dość ustalona,

ażebym do uznania ich przystąpić można. W końcu Lord Palmerston prosił, ażeby izba zostawiła rządowi wybór chwili, którą do medycyacy za właściwą uzna. Poczem wniosek Lindsaja cofnięty został.

W północnej Ameryce znów na nowe zanosi się walki. Uniońscy postąpili naprzód i zbliżyli się do Richmondu. Zdaje się więc, iż ostatnia bitwa pod tem miastem jakkolwiek zacięta i krwawa nie była stanowczą; wojska unii odparto wprawdzie lecz nie zniszczone zostały. W Nowym Jorku i innych głównych miastach państw północnych trwa ciągle zapał do dalszego utrzymania wojny i chęć ponoszenia gwoli temu niezwykłych w północnej Ameryce ciężarów. Nie widać dotąd oznaków ażeby strony walczące walką znużone być miały.

W Prusiech zanosi się na spór parlamentarny od dawna już przewidziany, mogący najsmutniejsze za sobą pociągnąć następstwa. Z jednej bowiem strony rząd stoi niezachwianie przy zamierzonej reorganizacyi armii, z drugiej zaś strony partya tak zwana postępowca, większość w izbie deputowanych mająca, uporcezywie odmawiać zamierza potrzebnych ku temu funduszw. Osobiste konferencye ministrów z celniejszymi członkami izby deputowanych nie doprowadziły do żadnego rezultatu.

wicz Julian, do Brusna nowego. — Błotnicki Artur, adw. kraj., do Stanisława wowa. — Finkel Alex., dr. medycyny, do Wiednia. — Smulski Apol., do Waschkutza. — Br. Brunicki Leon, do Zaleszczyk.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie. Dnia 18. lipca 1862.

Table with 5 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

Dnia 19. lipca 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

26. 14. 36. 82. 54.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 30. lipca i 9. sierpnia 1862 r.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Br. Brunicki Leon, z Zaleszczyk. — Smulski Apol., z Waschkutza. — Voinesev Szcz. Anast., z Jas. — hr Wodzicki Kazimierz, z Olejowa. — Finkel Alex., dr. medycyny, z Rosyi.

Hotel Langa: Alopeus Jan, c. ros. kapitan, i Medyński Leonb., z Polski. Hotel krakowski: Zawadzki Antoni, z Białobóźnicy. — Wysocki Kaz., z Hrehorowa.

Zajazd Kuhna: Laskowski Maxym., z Horodna.

Pod Tygrysa: Krasicki Alex., z Wołkowa.

Do domu zajezdnego nr. 184 1/2: Zarewicz Julian, z Brusna starego.

Dnia 20. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Raciborski Kaz., z Podola.

Hotel europejski: Br. Brunicki Leon, z Podhorzec. — Br. Doliniański Sew., z Delinian. — Godecki Franc., z Warszawy.

Hotel angielski: Hr. Bobrowski Karol, z Rekliniec. — Wiktor Tad., z Świrza.

Pod Tygrysa: Kustory Lon., z Cehlebowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. lipca.

PP. Alopeus Jan, c. ros. kapitan, do Wiednia. — Wybranowski Cel., do Sidorowa. — Głowacki Fort., do Krakowa. — Doliański Keawer, do Rakowa. — Trzeciński Józef, do Krakowa. — Cielecki Włodz., do Byczkowiec. — Guzkowski Kaj., do Nowego Miasta. — Chrzanowski Alex., do Polski. — Hohendorf Eust., do Bar.

Dnia 20. lipca.

PP. Ormezewski Franc., dr. medycyny, do Złoczowa. — Metelski Leon, dr. medycyny, do Komarna. — Czemeryński Michał, do Brzozdowic. — Zare-

Kurs lwowski.

Dnia 19. lipca.

Table with 4 columns: wal. austr., gotówka (zł., c.), towarem (zł., c.). Includes items like Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, etc.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 19. lipca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 82 25. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 90; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obliakacye indemnizacyjne Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 800 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 213 50; niższa-austr. towarzy-

stwa eskontowego —. Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. Wexlowsy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 126.50. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.02. dukaty ces. pełnej wagi —. korony —, półkorony —. Srebro 124.25.

Table titled 'Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 18 lipca.' with columns for '1. Dług publiczny', '2. Stan oblig. domestykaln.', '3. Akcyje', and 'Obligacye indenn. po 5% za 100 zł.'.

Table titled 'Kurs wiedeński papierów i weksli.' with columns for 'Kolej Aussig.-Ciepl.', 'Banku narodowego', 'Banku narodowego w wal. austr.', 'Obligacye z prawem pierwszeństwa', and '6. Losy'.